

PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU s-a reîntîlnit cu fostul președinte al S.U.A., Richard Nixon

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a reîntîlnit, marți, cu Richard Nixon, fost președinte al Statelor Unite ale Americii.

În cadrul noii runde de convorbiri, președintele Nicolae Ceaușescu și Richard Nixon au continuat schimbul de păreri cu privire la relațiile româno-americane, precum și asupra unor probleme actuale ale vieții internaționale.

Cu acest prilej, au fost relevate cu satisfacție bunele raporturi dintre România și S.U.A., care au cunoscut, în ultimii ani, o evoluție pozitivă, în spiritul principiilor înscrise în documentele româno-americane și în înțelegerile convenite la nivel înalt. De ambele părți s-a afirmat dorința ca relațiile dintre cele două țări să se amplifice și să se întărească continuu, pe tărîm politic, economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii de activitate, în folosul celor două țări și popoare, al cauzei păcii, securității, înțelegerii și colaborării între națiuni.

Examinînd aspecte majore ale actualității politice internaționale, președintele Nicolae Ceaușescu și Richard Nixon și-au manifestat profunda preocupare față de situația existentă în lume, care continuă să fie deosebit de complexă și contradictorie, ca urmare a acumulării unor probleme ne-soluționate încă, menținerii și agravării unor stări conflictuale în diferite zone ale globului, accentuării crizei economice și creșterii fără precedent a cursei înarmărilor. S-a considerat că, în aceste condiții, se impune o abordare realistă, curajoasă, a problemelor complicate, grave ce confruntă omenirea, o rezolvare a lor de pe poziția intereselor păcii și colaborării internaționale. În acest sens, s-a subliniat că fiecare țară, fiecare popor trebuie să contribuie, prin eforturi comune, la soluționarea marilor probleme ale lumii de azi, la oprirea încordării și eliminarea forței și amenințării cu forța din relațiile internaționale, la încetarea conflictelor și diferendelor dintre state și la rezolvarea lor pe calea tratatelor, la realizarea unei politici de pace, cooperare și respect al independenței naționale, ca o bază trinitică pentru dezvoltare, pentru progresul economic și social al tuturor națiunilor.

De comun acord, s-a apreciat că uriașă acumulare de armamente, îndeosebi nucleare, reprezintă un grav pericol pentru existența omenirii. Pornindu-se de la această realitate, s-a subliniat că imperativul cel mai ardent al zilelor noastre îl constituie oprirea cursei înarmărilor, trecerea la măsuri practice de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară. A fost relevată necesitatea ca actuala sesiune a O.N.U. consacrată dezarmării să adopte hotărîri concrete, eficiente în acest scop. Tot în acest cadru, a fost exprimată speranța că negocierile dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică, în legătură cu rachetele cu rază medie de acțiune, se vor încheia cu rezultate pozitive, menite să ducă la reducerea — la un nivel cât mai scăzut — a armamentelor nucleare în Europa, ceea ce ar deschide calea spre reducerea reală și semnificative ale tuturor armelor, alături de celelalte strategice, cît și convenționale, ca și ale celorlalte raze medii de acțiune.

Președintele Nicolae Ceaușescu a reafirmat poziția

(Continuare în pag. a V-a)

Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

1965 EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU 1982 17 ani de istorie nouă, revoluționară

Sînt în istoria fiecărui popor momente unice de cardinală semnificație, de o reverberație ce se regăsește la scară de existență a fiecăruia și a întregului popor, simți, deci, momente unice care ja-lonează și proiectează un destin colectiv în consens deplin și irevocabil cu înseși aspirațiile esențiale ale celor care sînt investiți să se constituie ca purtători și promotori ai istoriei Inseși. Acum, la 17 ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R., avem — pe baza muncii avîntate a întregului popor, ale cărei rezultate strălucite confirmă justetea profundă a orientărilor acestui congres — toate motivele, deplina legitimitate să afirmăm cu claritate, răspicat, cum am reafirmat-o de fiecare dată cînd ne-am referit, la puterea de cuprindere și amplitudinea conștiinței naționale și sociale, la acest moment de răscruce din viața partidului și a poporului, că el a marcat punctul decisiv, de răscruce și întemeiere al renașterii materiei și spirituale multilaterale a României, conferind procesului revoluționar de făurire a unei Românie libere, moderne, o amploare și o impetuzitate nemăsurabile. Se elaborau atunci, la acele neuitate forum al comunistilor români, o strategie și o tactică nouă care puneau accentul în primul rînd pe stimularea și valorificarea la maximum a energiei și inteligenței creatoare ale acestui popor, refuzînd împrumutul de scheme și formule prestabilite, oferind cîmp larg, neîngîrdit creației istorice, conștiente a maseilor.

partidului, ale națiunii noastre socialiste, între ceea ce dorim și dorim permanent să înfăptuim mai mult, mai bine, mai eficient și omul prin excelență capabil să înțeleagă cu claritate și spirit științific aspirațiile și năzuințele întregului popor, gînditorul cetezător, revoluționar consecvent, patriotul înflăcărat și militantul neobosit pentru cauza păcii și libertății care este tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Acum, cînd întreprindem bilanțul acestei perioade istorice atât de scurte și atât de dense în împliniri și izbînză, avem tot dreptul să fim mîndri și fericiți. Tot ceea ce am realizat este prin noi și pentru noi, consfințind în acest fel ideea deosebit de plastic exprimată de secretarul general al partidului că socialismul se construiește cu poporul și pentru popor. A trebuit să înfrîngem (și va mai fi cazul, pentru că un proces revoluționar de amploare și importanță celui pe care-l parcurgem nu este o plimbare de agrement, ci în primul rînd o luptă cu greutățile, inclusiv cu cele dinăuntrul nostru) a trebuit deci să biruim inerția, lipsuri și neajunsuri, a trebuit, trebuie și va trebui și în continuare să facem față unor obstacole de tot felul, dar putem spune cu mîndrie că

partidul, poporul nu au dat în lături, niciodată, în nici o împrejurare. Iar ceea ce a asigurat victoria noastră, ceea ce ne dă în continuare putere și încredere este tocmai strînsa unitate de voință, de gîndire și acțiune dintre partid, popor și cel investit, prin noi de istorie să ne călăuzească și să ne îmbărbăteze — tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pentru tinăra generație, care nu a mai cunoscut, exploatarea, nedreptatea, lipsurile și inechitățile, epoca istorică pe care o numim cu adevărat mîndrie „epoca Nicolae Ceaușescu”, a creat posibilități

comuniste, ca o dovadă de încredere, de dragoste și prețuire. I-a oferit, deopotrivă, condițiile concrete și eficiente de afirmare plenară, de promovare și recunoaștere potrivit voinței, muncii și capacităților sale.

Însă, și acesta este faptul esențial, i-a oferit pentru treburile noastre tinere, înalt, curat, idealul suprem al tinereții noastre revoluționare, viața și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Crescut și călît la școala luptei revoluționare condusă de partid pentru libertate națională și dreptate socială, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a contopit viața și activitatea cu momentele

decisive ale activității Uniunii Tineretului Comunist, fiind legitimat de istorie ca cel mai bun dintre cei mai buni lideri comunisti. Atunci cînd încă mai singura ruine pe trupul țării, cînd libertatea însăși se mai vedea amenințată de dușmani de dinăuntru și de dinafară, a răsunat răspicat în acest ceas solemn de istorie, cuvîntul tinăruului militant Nicolae Ceaușescu care chema tineretul progresist al țării să participe la făurirea noii Românie cu deplină încredere că răspunsul tinerei generații nu se va lăsa așteptat. Prestigiul și autoritatea de care se bucura încă de pe atînci tova-

DESTINELE ÎNTREGULUI POPOR, ALE TINEREI GENERAȚII LA PUTEREA ÎMPLINIRII CELOR MAI ÎNALTE IDEALURI ȘI NĂZUINȚE

mai înaltă funcție a partidului pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Se realiza o deplină, indescutabilă concordanță între obiectivele istorice și sarcinile actuale și de perspectivă ale

ȘERBAN CIONOF
(Continuare în pag. a IV-a)

Foto: GHEORGHE CUCU

Pagina a III-a INDUSTRIALIZAREA SOCIALISTĂ condiție esențială, factor hotărîtor în dezvoltarea accelerată, armonioasă și independentă a țării

Pe ogoare: SECERIȘUL — acțiune prioritară a acestor zile

- IN SUDUL ȚĂRII A ÎNCEPUT RECOLTAREA GRÎULUI ● PENTRU A EVITA SUPRAPUNEREA LUCRĂRILOR, STRINGEREA ORZULUI DE PE ULTIMELE SUPRAFETE TREBUIE ÎNCHEIATĂ ÎN CEL MAI SCURT TIMP ● ATENȚIE DEOSEBITĂ REALIZĂRII PROGRAMELOR DE ÎNSĂMINȚARE ȘI PLANTARE A CULTURILOR DUBLE ● LA ÎN-

Relatări din județele CARAȘ-SEVERIN și CONSTANȚA în pagina a IV-a

Intr-o serie de județe din sudul țării a început recoltarea grîului. În județele din partea de nord a țării, se desfășoară din plin secerișul orzului. Ne aflăm, deci, într-o perioadă decisivă privind succesul actualii campanii agricole, cînd toate lucrările trebuie să se desfășoare într-un ritm tot mai intens. Formațiile de combine trebuie imediat dirijate în lanurile cu orz sau grîu, avîndu-se în atenție faptul că temperaturile ridicate determină maturarea rapidă a spicelor. Declanșarea cu operativitate a acțiunilor în lanuri este în măsură să prevină pierderile de recoltă prin scuturarea, iar în următoarele 8-10 zile va trebui strîns și depozitat grîul de pe majoritatea suprafețelor cultivate în sudul țării.

Restanțele semnolate la stringerea orzului necesită acțiuni energice, hotărîte, pentru ca peste tot acolo unde orzul nu a

fost încă secerat să fie pus pînă simbătă la adăpost pînă la ultimul bob! De asemenea, se cere înlăturat decolajul mare apărut

între recoltarea orzului și eliberarea terenului, cum la fel trebuie lichidate întîzierile la semănatul și plantatul culturilor succesive, îndeosebi a porumbului pentru boabe.

Odată cu secerișul nu trebuie însă să se neglijeze nici celelalte lucrări cum sint prășitul și irigația, ori de cite ori sint necesare, la culturile aflate în plină vegetație. Iată de ce, mai mult decît în oricare altă perioadă din acest an, trebuie să acționăm în cîmp toate forțele și mijloacele de la sate pentru a nu se pierda nimic din plina țării, din recoltele de legume și fructe, din tot ceea ce oferă acum cîmpul și munca de un an de zile.

ÎNVĂȚĂTORUL

Foto: GHEORGHE CUCU

Dintre toți dascălii care ne-au însoțit anul școlar, învățătorul este cel mai apropiat de inima noastră. De ceilalți ne amintim cu emoție, de învățător ne este dor. Îl găsim figura, de fiecare dată, la adresa adresă: anii copilăriei. Locuiește acolo împreună cu primele pagini — ale abecedarului în care am bătut cu ale noastre la „șarlat” unor caligrafii uimitoare. Desi ne-a învățat cum trebuie adunarea și scăderea, constatăm că dorul de învățător, oricum am face, nu se poate scade din suma sentimentelor noastre, adunîndu-se mereu cu cele mai frumoase dintre ele. Altmînter, orice operație aritmetică în legătură cu el e imposibilă.

Misiunea învățătorului a fost și este eminată patriotică. Asa cum soldatul veghează și apără hotarele țării, învățătorul veghează și apără limba țării. Cu enormă încredere, învățătorul ne-a înrolat în ceașca limbii române, arătîndu-ne formele de relief ale fiecărui cuvînt. A da în bună stare „pe mîna” unor copii cuvintele limbii materne înseamnă curaj. Poate că uneori, făcînd acest lucru învățătorul îl este frică. Cui nu i-ar fi, oare? Aceleași cuvinte pe care le-au rostit Cantemir, Eminescu, Arghezi și alii uriași ziditori de limbă, sint incredibil de frumoase și înalte construcții temeinice. Vor fi apărătorii statornici

ai mîntenirii primite. Nu e deloc puțin, nu e deloc ușor. Tocmai pentru că este dificilul al învățămîntului primar, învățătorul este un dascăl superior. Abia mai tîrziu ne dăm seama de asta, înțelegînd pe deplin extraordinarului lui simplitate. Abia mai tîrziu oprimem că uneori simțim mai multă geografie, mai multă muzică, mai multă biologie, mai multă istorie, mai multe poezii decît învățătorul nostru pentru că el ne-a învățat primul cum să stîm. Există, dacă vreți, puțină tristețe în profesia de învățător. Ea ține de inevitabila realitate de a fi depășit într-o zi de elevi. Si cum? Pentru că tu îi dorești asta, pentru că așa se împlinesc cu adevărat scopul în numele căruia există și lucrezi. Cîți frumuseți și seninătate în această tristețe!

Oameni fiind, învățătorii mai și îmbătrînesc. Rămîne însă dorul de ei, care n-are vîrstă. Arde constant în chenarul unei turburătoare imagini de suflet.

Scornicești '82

SATUL NOU ÎȘI FĂUREȘTE OAMENI NOI

Pagina a II-a

TINERETUL ROMÂNIEI DOREȘTE PACEA!

Pagina a V-a

STEFAN MITROI

Scornicești '82

SATUL NOU ÎȘI FAUREȘTE OAMENI NOI

Un drum pe sub bolta timpului istoric al Scorniceștilor înseamnă un popas în istoria vie a locului — deopotrivă în istoria vie, fremătătoare a clipei prezente. Comuna aflată pe platforma sudică a Cotmeșului, pe acea brazdă de răcoare a râului Plapeca, localitatea cu rădăcini în căptâniul lui Mihai Viteazul, în daci și în romani — dar cu existența mult mai îndepărtată, către acele timpuri pe care îndobțește le numim *negura vremii* — comuna Scornicești din județul Olț se dezvăluie astăzi printr-o față nouă, mai tânără și mai frumoasă, mai curată ca niciodată, încălcată de noblete și glorie.

Impovărată de ani, alcătuită în inima satului — inimă în inima țării — în tovarășia dealului Lolea și a unui piriu ce-i petrece fremătând pridvorul, veghează dreapta casa ridicată din puterea dragostei și a brațelor de **Andrăș și Alexandra Ceaușescu**. Aici s-a născut, din două inimi românești, curate și nobile, *inimă vădită a celui care, în fruntea întregului popor, conduce elitorirea revoluționară a patriei*; aici s-a născut *omul* care, între alte prețioase și cutozătoare îndemnuri, avea să ne învețe să fim, în primul și în ultimul rând, întodeauna *oameni de omie*. Aici s-a născut cel mai iubit fiu al poporului român: secretarul general al partidului nostru, președintele țării — tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**.

Să rămânem, dar, câteva momente în istoria vie, fremătătoare a clipei prezente, încercând să surprindem câteva din trăsăturile contemporane ale acestui loc dător de istorie.

Adenda la o viitoare monografie

Scornicești '82: viitorul centru urban prinde contururi precise

Monografia comunei se află în curs de apariție. Ea păstrează, desigur, cele mai frumoase date, alături de cele mai vechi temeinic: va fi bogată, largă, cuprinzătoare. Multe însă nu le va putea reține monografia. Este ideea pe care lines-o sublinieze interlocoșii noștri: **Constantin Neacsu** — tinăr om al locului, până nu demult aflat în fruntea organizației județene Olț a U.T.C., revenit acasă și investit cu răspunderea de primar al comunei natale. Pentru că la Scornicești schimbările se petrec ca într-un caleidoscop urias: cu diferența că ele nu se întind până la voia hazardului, ca în anarhul-jucărie, ci judicios, chibzuit, planificat. Monografia va semnala, de pildă, faptul că Scornicești cuprinde 14 sate componente, cu peste 11 000 de locuitori. Ea nu va putea reține însă că este 11 620 de cetățeni, cîți numără comuna ieri, au ajuns astăzi la 11 022, prin nașterea fraților gemeni Paul și Mircea Geru. Și nici că veniseră în lume, aici, în satul din Scornicești, a fost de o dificultate extremă, punind la grea — dar reușită — încercare pe tinerii medici Leția Bagdasar și Marin Tudor. Se va vorbi în monografie, desigur, de cele 580 de apartamente, date în folosință până la finele anului trecut, dar desore următoarele 126 ale anului 1982 (din care 52 și-au primit deja locuitorii) va înregistra, de asemenea, și exemplele ar putea continua. Dar să le curmăm, opinând, odată cu primarul Constantin Neacsu, asupra unei adende la viitoarea monografie, a unui compendiu — pe care el însuși se oferă să le semnaleză ascădar.

Să adăd, să reținem că *fața nouă a comunei vine încă din destăinarea literară a pămîntului, în condițiile în care cele patru cooperative agricole stădinesc peste 14 000 de hectare, aducînd aproximativ jumătate din valoarea unei producții glorioase de peste 70 milioane lei*. Există aici, pe lângă *asi-ziana cultură mare*, sere de legume, complexe de găini ouătoare și pui de carne, alte spații zootehnice moderne pentru vaci de lapte, creșterea și îngrijirea

perelor, a laurinelor. Două întreprinderi de nivel republican dezvoltă, în întregime, de piese și subansamble auto și Fabrica de confecții — cheamă în schimburi industriale la muncă sute și sute de oameni. Iar li se vor alătura alte două fabrici: de brînzături și de băuturi. În comuna s-au creat, până la această oră, 3 892 de locuri de muncă, numărul lor urmînd să ajungă la sfîrșitul anului la 4 132. Există un liceu agrolindustrial, cu peste 1 000 de elevi, pentru care s-au dat recent în folosință un internat și o cantină moderne, aflîndu-se în construcție un nou local de studii. Pînă la liceu, însă, și alte 6 școli generale, cu 4 400 de elevi. Numărul cadrelor didactice gravitează în jurul cifrei 200. Funcționează un spital modern (cu poliholică) însumînd 180 de paturi și dotat cu 11 medicamente. Pînă la biocirile moderne — cu o arhitectură originală, dar și în respect pentru tradiție — pe strada Andrăș Ceaușescu s-au înălțat 22 de vile. La parterul noilor construcții s-au amenajat, numai în ultimii doi ani, 2 500 metri pătrați de spații comerciale, aflîndu-se în construcție un nou complex comercial cu piață agroalimentară, investiție în valoare de peste 20 de milioane lei. Se va construi, de asemenea, o casă de cultură.

Iată deci toate atribuțiile unui omagiu în regulă, ale unui înflorit centru urban. Cu toate acestea, oamenii continuă să nu doar sentimentul — satul lor, satul nou. Desigur, pe bună dreptate. Un sat nou — așa cum apare el în viziunea partidului nostru comunist — care își faurește oameni pe măsură. Oamenii care, mai mult ca oriunde — sau ca peste tot în țară — tind să-și apropie, să-și însușească nobilile trăsături ale omului nou. Trăsături pe care dintr-un sat nou, în modul cel mai înalt și expresiv, comunistul de excepție și omul de omie născut aici, la Scornicești, înfiul bărbat al țării — tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**.

pele mele seamănă și nu seamănă una cu alta. Ele mă reprezintă pe mine, același, dar și col de fiecare clipă altul. Este vorba, la mijloc, de o nume înțeleptine de o înțelegere adîncă a rosturilor muncii, pe care dacă ai deprîns-o, nu te plicisești niciodată. Puterea acesei specificii nu se poate căpăta decît prin muncă, în procesul educativ al muncii. Dacă nu mă credeți, întrebați pe colegii mei de echipă, pe Ion Popescu, pe Paul Onei, Maria Ghenciu, Ioia Bănciu, Constantin Voicu.

Nu l-am mai întrebat pe colegii de echipă: era firesc, făcînd parte din aceeași formație de muncă, **fără muncă**, pe care să-l aplicăm consecvent. Eu muncesc de mică, sint în fabrică de la 16 ani aici m-am calificat, nu m-am putea despărți de muncă și de fabrică. Dar dacă mai sint cîte unii care nu înțeleg acesă înaltă datorie, care nu sint acesă adîncă plăcere, atunci să le amintim vechiul proverb și să-i aplicăm învățătura.

Reținem și cuvintele tinerei muncitoare — alți interlocoși ne-au împărtășit opinii asemănătoare — dar mai reținem că pe mulți dintre ei l-am cunoscut cu mai multă vreme în urmă, cu ani, cînd veniseră în industrie cu mîrșme de grîu în palmă. Cu siguranță că și din

conduce o secție de producție care nu-i deloc ușoară. Și o conduce bine.

Aveam acesă schimb de idei cu **Gabriel Gugiu**, directorul întreprinderii de piese și subansamble auto. Care făcea să sublinieze: „Ne-am format din mers, dar răspunderea ne-am asumat-o pe de-a-ntregul. Iată, sistem o mie de oameni aici, care realizăm de la 70 la sută din capacitatea finală de producție. Facem, practic, toate tipurile de pompe de alimentare cu apă și ulei, pentru toate tipurile de motoare din țară. Simțăm unica înțepîndere de a-cest fel, și nu-i ușor să îți ritmul benzilor de montaj de la

chiar. Despre un astfel de rodaj am vrut să vă vorbesc.”

Lesne de înțeles că la fol stau lucrurile și cu colegii lor de la confecții. Denif, Elena Comănești avea să ne mai spună: „As vrea să adaug aici o idee de primă din recenta Expunere a tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, și anume că în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste, trebuie să facem totul pentru a produce cît mai mult, cît mai bine, la o calitate cît mai înaltă, cu cheltuieli cît mai mici. Un astfel de deziderat al calității nu se poate îndeplini fără o înaltă calitate umană. De aceea, noi toti ne străduim

Jui nostru la procesul de la Craiova, întocmit conducătorilor grevei din 1933. Anul 1936, apoi Procesul de la Brașov, soldat cu ani grei de temniță la Doctaria pentru tinărul comunist.

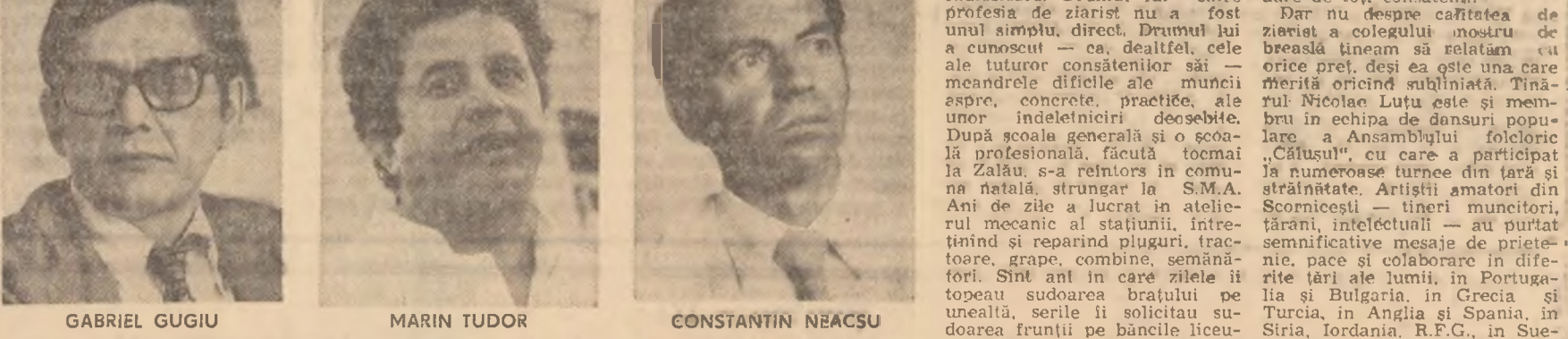
O altă dată importantă din mișcarea muncitorească, aflată la loc de înaltă cinstire în muzeul sătesc: marea manifestație organizată în București cu prilejul zilei de 1 Mai 1932, care a avut printre organizatorii de frunte pe tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**. Lîngă portretul chipului tinăr, o notă a Săvraniei din 2 Mai 1932 în care se scrie: „Eri după amiază, la stadionul Ministerului Muncii din Parcul Veleșiei a avut loc serbarea cîmpenească a muncitorilor din Capitală. Lîngă Elena Ghimie și **NICOLAE CEAUȘESCU**, ultimul fost condamnat la trei ani închisoare pentru activitate comunistă, pedepsă executată, au strigat la terminarea serbării lozincă comunistă: „Trăsăca Frontul popular”.

Pe același panou, portretul tinerei comuniste Elena Petrescu, alături de nepăsuta notă a Săvraniei privind participarea tovarășei **ELENA CEAUȘESCU**

la acțiunile muncitorești din vara anului 1939: „Regina a muncii a fost aleasă comunistă **Lenuta Petrescu**, lucrătoare la fabrica „Jaquard”, identificată condoleanțele secției de tinereți din Secoșul II Negru, care după alegerea ei s-a adresat muncitorilor cu cuvintele: „Multumesc proletariatului comunist de eforturile făcute pentru apărarea libertății și a marșurilor clasei muncitoare. Cerem păine și dreptate, intrarea în legătitate” (...). În același sens a vorbit apoi **Nicolae Ceaușescu**.”

În muzeu sint prezentate alte și alte episoade legate de lupta Partidului Comunist Român, momente din viața și lupta conducătorului statului și partidului nostru. Parcurgem astfel, cu adîncă emoție, ordinarul nr. 5932 din august 1939, privind interzicerea tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** în Lagărul de deținuți politici de la Tg. Jiu.

Într-adevăr, muzeul din Scornicești se constituie într-o cîlcovită școală de ucenicie în neamșmă îndelungă de-a fi om, într-o exemplară școală de adînc umanism revoluționar, comunist, la care aveți nobila datorie să uceniciți cu joia.

GHEORGHE BARBUȘESCU

DUMITRA STANCU

NICOLAE OLARU

ALEXANDRU LIDER

ION VLAICU

GABRIEL GUGIU

MARIN TUDOR

CONSTANTIN NEACSU

Despre un coleg de breasla — și nu doar atît

Se numește **Nicolae Vlaicu** și este rectorul stației locale de radiofonie. Drumul lui, cîntre profesia de ziarist nu a fost unul simplu, direct. Drumul lui a cunoscut — ca, dealtfel, cele ale tuturor consătenilor săi — meandrelor difidele ale muncii aspre, concrete, practice, ale unor îndeletniciri deosebite. După școala generală și o școală profesională, făcută tocmai la Zalău, s-a reîntors în comuna natală, strîngar la S.M.A. Ani de zile a lucrat în atelierul mecanic al stațiunii, întreprînd și reparînd pluguri, tractoare, grape, combine, semîntoare, de unde nici nu le-aștepă teaua sudorarea brațului pe unealtă, serile li solicitau sudorarea frunții pe băncile liceului seral. Abia după această călătorie de muncă și viață a fost investit, în 1979, cu calitatea de ziarist, redefînd singur un ziar vorbit, în peste 1 000 de exemplare (numărul difuzarelor din comună).

Iată de ce cuvîntul său — despre tot ce sîntîmplă în comună, dar și îndemna la fapte

exemplare — este unul iutur, așteptat cu dragoste și merădare de toți consătenii.

Dar nu despre calitatea de ziarist al colegului nostru de breasla lineam să relatăm cu orice preț, deși ea este una care merită oricînd subliniată. Tinărul **Nicolae Vlaicu** este și membru în echipa de dansuri populare a Ansamblului folcloric „Căsușu”, cu care a participat la numeroase turnee din țară și străinătate. Angajat amator din Scornicești — tînăr muncitor, tînăr, intelectual — au purtat semnificative mesaje de prietenie, pace și colaborare în diferite țări ale lumii, în Portugalia și Bulgaria, în Grecia și Turcia, în Anglia și Spania, în Siria, Iordania, R.F.G., în Suedia, Cipru, Italia, Franța. Și nu în puține din aceste locuri, el s-a bucurat de succes. Cîntecul lor se întoarce însă todeauna, statornic, spre țara iubită, spre plaiul natal, acolo unde a reperat cea mai înaltă distincție, scumpa înimă lor, titlul de tînăr al Festivalului național „Cîntarea României”.

Să nu uităm nicicînd gustul pîinii

Relatăză **Ion Vlaicu** — „tînăr și tractorist”, cum îi place să se recomande: „Noi sintem un sat bătut de multă lume: vin mulți să ne cunoască, să afle, să știe, să jume-jumănească, de unde nici nu le-ai aștepta, ne bate în poartă, ne călătorește drumul. Unii vizitează vilele, alții fabricile. Mulți se opresc la brutărie, mînuindu-se de ce sint bun are pîinea noastră. De aceea eu zic că orice-am face, orice ne-am propune, să nu uităm niciodată gustul acesei bun al pîinii noastre, să-l facem și mai bun”.

De aceea, zicem și noi, odată cu tînărul-tractorist **Ion Vlaicu**: orice am face, să nu uităm niciodată să păstrăm merou proaspăt, curat, regenerativ gustul pîinii noastre de fiecare zi. Pentru că și în truda de făurire a acesei pîini se faurește omul noi și zilei de azi, al zilei de mîine.

Ne pregătăm să părăsim comuna pe care o cunoaștem demult, ca oameni ce ne-am născut și am crescut în preajma acesor locuri. Am propozit adesea altă, în timp și anotimp, cu inima în cupmăna vie a emoției, revenind de fiecare dată la îndeletnicirile zilnice mai puterente, mai rotunde. De data acesă însă, desparțirea este mai grea că altădată. Poate că unde gîndul continuă să slăvească în preajma materiei în care au venit pe lume cei doi pînici, după o luptă cu moartea. Ori stăruie alături de tenacitatea lui Alexandru Lider, în țara sa de a face merou același lucru, alături de curajul și inteligenta lui **Nicolae Olaru**, cel dăruit muncii pînă la sacrificiu. În muzeul sătesc întîrzie cu pioșenie gîndul, plecidu-se în umbra puterentelor mărturii ale dragostei de țară. Și-n preajma tinerei profesoare **Marineta Tudor** posedese gîndul nostru, urmărînd-o cu călă gravitate lei pregătese lecția de limba română. Lîngă tractorul lui **Vlaicu** stăruie gîndul, din truda căruia ieste gustul nemăpomenit al pîinii noastre.

„Ne despărțim greu de Scornicești, cu gîndul rămas încă acolo, în dragostea locului.”

Ucenicind la școala de-a fi om

Gheorghe Barbușescu este un tînăr blond, cu părul griu în pigia lunii, cu un lîcă neastîmpărat în privire, reflexul unui neostolț tumult interior. Încă de mic, secretar adjunct cu probleme de propagandă al comitetului comunal de partid, ne declară: „Sint numeroase formele prin care contribuim la educația comunistă a oamenilor muncii, a tinăritului din comuna noastră. Nas vrea să le insir aici, ele sint îndeobște cunoscute, aplicate nu numai la noi, ci în întreaga țară. La școala de-a fi om, însă, la școala umanității revoluționare ucenicim cu toții. Tocmai în acesă idee va vrea să citez o teză a secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, cuprinsă în exponatul Expunere la recenta plenară largă a C.C. al P.C.R.: „În centrul activității noastre politico-educative — spunea domnia sa — trebuie să stea dezvoltarea dragostei față de țară, față de popor, față de cauza socialismului, dezvoltarea patriotismului revoluționar”. În acesă măreță operă de sprîmă a omului nou, de un spirit deosebit de valoros ne-a fost, ne este muzeul de istorie al comunei noastre.”

Și pășim deci, împreună cu tînărul activist, pragul muzeului din Scornicești și să ascultăm împreună explicațiile tinerei muzeografe **Silvia Băneșcu**. Se află în sălile modestitate, renovate, ale primei școli din sat — acolo unde a învățat și președintele țării — o secvență semnificativă din istoria patriei, o secțiune verticală în zbucimata viață a acesui plai românesc. Sint prezente semne ale vechimii și tradiției acesor locuri, ceramică de pe vremea lui Burebista și Decabal, monede dintr-un tezaur descoperit alături, la Teșuș. Alle expozite vorbesc apoi despre istoria țării, cu referiri directe la întîmplări semnificative ale locului: căpitani din oastea lui Mihai Viteazul; heia luptătorilor din Scornicești aflați în tabăra generalului Mehăru în 1848; sint rememorații eroici cazuri în războiul de independență, în celelalte războaie, de întregire și apărare a ființei naționale.

Multe documente sint legate de viața și activitatea celui mai iubit fiu al României, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, născut aici în 28 ianuarie 1918 — anul formării statului național român. Clipe de emoție glăștuesc despre participarea secretarului general al partidului

Puterea de a face merou același lucru, țări de a nu te repeta

Aveam să aflăm — și trebuie prezădat din capul locului — că între oamenii noi al noului sat Scornicești, în esalonul de avangardă al acesor oameni, se inscriu, cu plînditoare argumente, tînărul. Vîrstă marilor ideologi și a maximal receptivității, a visului și faptei ce sustine visul, a revoluției și puterii deosebite înforțurii, vîrstă cutozantă revoluționară.

Cum sint deci acesți tînăr, în întregime, în concretă? Care este cea dintîi însușire ce-i caracterizează? Iată opinia tinărului **Alexandru Lider**, de la întreprinderea de piese și subansamble auto: „Noi sintem, în primul și în ultimul rând, profesie mă refer acum, ci la starea de fi. Ne caracterizează adică, înainte de toate, muncă. În Expunerea la recenta Plenară largă a partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** sublinia că „amul insuși — se poate spune — este creașia muncii”.

De acesă cred că înainte de a fi aifer, trebuie să fie muncitor, harnic, cu trăgere de inimă, pe ce-ai pus mîna să duci întodeauna bine la sfîrșit. De fapt de la acesă trăsătură fundamentală noi ne și nutrim oamenii și muncii”.

Cine este acesă tînăr om al muncii, care emite judecăți de valoare demne de rama inimii pentru întreaga sa generație? El este un tînăr muncitor, în vîrstă de 24 de ani, de profesie lacătus mecanic, care de cînd se află în întreprindere face și montează pompe de apă pentru autoturismul Dacia 1300. Alături de el, tînăr de lîmă, Zece, sute, mi de reper. Că te și întreb: nu obosește? Nu se plicătesc? Nu simte nevoia să facă și altceva? Nu! Pentru că o mare calitate a omului muncitor este, sustine el, — puterea de a face merou același lucru, țări de a nu te repeta. „Pom-

Un rodaj mai greu de calculat

Inginerul **Nicolae Olaru**, un tînăr de 27 de ani, fost pînă acum patru luni ofițer mecanic pe o navă, coordonează o echipă de montaj la I.P.S.A. Nimic mai simplu — veți zice — o îndatorire firească. Așa eram și noi tînărul și credem. Tînărul **Olaru** și col cîțiva colegi de generație însă — **Ionel Dină**, **Ion Stana**, **Paul Dragomir**, **Valeriu**

Niculescu, **Vasile Sandu**, **Mircea Ioniță**, **Ilăcuțu**, electricieni, învîntămînt pe care le-au filtrat prin spiritul muncitoresc, revoluționar al activității industriale. Astăzi, la locurile lor, la noile lor locuri de muncă, toți acesți tînăr muncitori sint fermament necesari al procesului de formare a omului nou. Iar efectul se vede, la modul cel mai concret, în faptul că întreprinderile în care lucrează își realizează ritmic sarcinile de plan, de multe ori le și depășesc, dovedînd eficiență și calitate în muncă.

„Tractorul”, „Steagul roșu” ori **Pitești**. Am înțeles, am învățat însă cu un necaz pe fluxul nostru. Île cit de mult acționează ca un pericol la nivel național. Sînt înțelegeri și învățămînte care se desprind numai aici, la școala muncii. Iar acum am să vă răspund și la ceea ce discurtasem mai devreme: montarea utilajelor de către **Nicolae Olaru** și echipa sa. Iată, 19 agregate au fost deia montate, din care 4 se află în rodaj, adică în acesă probă, în acesă funcțiune în care piesele agregatului se acomodează treptat între ele, învăț, ca să zic așa, să acționeze împreună. Ei, în rodaj s-a petrecut și cu **Olaru** și colegii lui, un rodaj mai subtil, greu de calculat, dar expresiv prin ceea ce fac. Un rodaj al unor însușiri puse în acțiune împreună, armonios, eficient. În ceea ce fac ei, nu dovedesc numai pricepere — asta au învățat! — el dovedesc mai ales spirit de răspundere, abnegație, dăruire, sacrificiu

Industria modernă — creștetul în care se formează nouă calitate umană a satului contemporan

INDUSTRIALIZAREA SOCIALISTĂ

condiție esențială, factor hotărâtor în dezvoltarea accelerată, armonioasă și independentă a țării

„DEZVOLTAREA PUTERNICĂ A INDUSTRIEI SOCIALISTE, AMPLASAREA FORTELOR DE PRODUCȚIE ȘI PROGRESUL INDUSTRIEI ÎN TOATE JUDEȚELE AU CONSTITUIT ȘI CONSTITUIE FACTORUL ESENȚIAL AL VICTORIEI SOCIALISMULUI, AL TRECERII LA FĂURIREA SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE ȘI ÎNĂNTAREA SPRE COMUNISM.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Resortul progresului economico-social

Să pornim de la o realitate ușor de constatat și verificată prin puterea grăitoare a cifrelor. În anulul celui de al doilea război mondial, după mai mult de 80 de ani de dezvoltare capitalistă, România a rămas în urmă față de țările cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiașă. Astfel, principalele ramuri prelucrătoare ale unei industrii moderne (am numit construcția de mașini, chimia și metalurgia) aveau mai puțin de o cincime din producția industrială, iar de pe lista actuală a principalelor produse industriale realizate în țară, conținând aproape 200 poziții diferite, în dreptul anului 1938 figurează o jumătate de poziții libere. Numeroase județe ale țării nu cunoșteau practic marea industrie. Cât privește producția pe locuitor, la nici unul din principalele produse industriale, România antebelică nu putea concura cu țările dezvoltate.

Azi, după numai trei decenii și jumătate de construcție a societății socialiste, țara noastră a cunoscut o dezvoltare economică impetuoasă, caracterizată sintetic de sporirea, în perioada 1950—1980, de 15 ori a produsului social și a venitului național, ritmuri mult deasupra celor din țările cu o producție globală a crescut în 1980 față de 1938 de 48 ori. Dar dincolo de acest ritm, de-a dreptul urias, atins într-o perioadă similară de puține țări ale lumii, realitățile consemnează mutații structurale și calitative fundamentale care au determinat un impact hotărâtor asupra întregii dezvoltări economice-sociale a țării. Să notăm că fiecare din cele două ani de producție industrială de cel puțin 10 miliarde lei, iar această valoare reprezintă jumătate din producția globală industrială a țării în anul 1938: că cele trei ramuri prelucrătoare de bază la care ne-am referit dau peste jumătate din producția industrială a țării.

Comparând așadar starea industriei României de azi cu cea din 1938, ne putem da seama de saltul fără precedent realizat pe urmele a politicii de industrializare promovată de conducerea partidului și statului nostru. A fost necesară o asemenea politică? Prin ce s-a caracterizat ea? Și care sunt efectele majore în planul mai general al vieții economice-sociale a țării? Sînt întrebări asupra cărora se cuvine să stăruim acum, cînd — pregătindu-ne să aniversăm 17 ani de la Congresul al IX-lea al partidului, care a deschis ample și noi perspective dezvoltării economice-sociale a țării — facem bilanțul realizărilor obținute de poporul român în anul cel mai fructuos al istoriei sale, de cînd în fruntea partidului și a țării se află neobositul luptător pentru binele și fericirea poporului, conducătorul politic vizionar, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Situația economică actuală a României, comparativ cu a altor țări față de care în urmă cu 3—4 decenii ne aflam la același nivel de dezvoltare sau chiar în urmă, demonstrează fără putință de tăgădă justetea opțiunii fundamentale pentru edificarea unei economii socialiste bazate pe industrializare. Dealtfel, datele statistice internaționale relevă faptul că economia românească urcă în mod constant în ierarhia țărilor după indicatorul venit național pe locuitor, venit național care, se știe, îl obținem într-o pondere din ce în ce mai mare în industrie. Iată, așadar, realitatea care dă puterea de adevăr afirmației rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara largită a C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982: „Dacă România, trecînd pe calea construcției socialiste, nu ar fi acționat pentru dezvoltarea puternică a forțelor de producție, pentru realizarea unei industrii moderne pe baza tehnicii celei mai avansate, am fi rămas în continuare o țară slab dezvoltată, dependentă de țările industrializate”. O dependență care, așa cum știm bine, s-a manifestat puternic — cu efecte grave nu numai asupra dezvoltării generale a țării și a condițiilor de viață ale oamenilor muncii, ci și asupra însăși independenței politice — în România capitalistă. O dependență care a fost pas cu pas înălturată în anul socializării țării datorită faptului că făurirea, pe baza industrializării, a unei economii puternice și armonios dezvoltate, ne permite, azi, să rezolvăm în tot mai mare măsură problemele prin care trecem, iar în diviziunea internațională a muncii să fim competitori, necerînd ca parteneri egali care au ce oferi tuturor celor dornici să dezvolte relațiile comerciale și de cooperare pe baza avantajului reciproc. Am dovedit și dovedim astfel — celor neîncredători sau sceptici, ca și celor rău intenționați — într-un timp istoric extrem de scurt poporul român a reușit să-și cîștige o vocație industrială pe care alte popoare și-au însușit-o într-o perioadă de câteva ori mai mare, că țara noastră a reușit să facă un salt în dezvoltarea sa economică-socială, pentru care alte țări au avut nevoie de un timp mult mai lung. Și, nu încapem nici o îndoială în acest proces de dezvoltare — caracterizat prin ritm înalt, echilibru, modernism — este rezultatul nemijlocit și confirmat pe deplin justetea politicii de industrializare promovată de conducerea partidului și statului nostru, mai cu seamă începînd cu Congresul al IX-lea al partidului. Este meritul incontestabil al tovarășului Nicolae Ceaușescu de a fi sesizat, de a fi fundamentat și urmărit cu consecvență transparența în practică a ideii după care industrializarea nu reprezintă un scop în sine, ci calea esențială „de a asigura creșterea accelerată a mijloacelor de producție pentru utilizarea și dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale de care depinde satisfacerea cerințelor de consum ale întregului popor, precum și asigurarea mijloacelor pentru reproducția socialistă largită, pentru progresul continuu al societății”.

Dealtfel, privind retrospectiv la tot ceea ce am realizat în ultimii 17 ani, vedem confirmate pe deplin în viață ideile susținute cu atîta vizionarism și pălos revoluționar de secretarul general al partidului la Congresul al IX-lea al P.C.R.: industrializarea determină introducerea pe scară largă a progresului tehnic în toate domeniile producției materiale, sporirea productivității muncii sociale, avîntul întregii economii; ea asigură dezvoltarea modernă a agriculturii, înăltuirea unei noi revoluții agrare; ea atrage în sectoarele industriale și în celelalte sectoare negriștice o mare parte a populației active, în special din rîndul tineretului; ea duce la dezvoltarea armonioasă a tuturor județelor țării, la înflorirea orașelor noastre, la transformarea acestora în puternice centre economice și culturale.

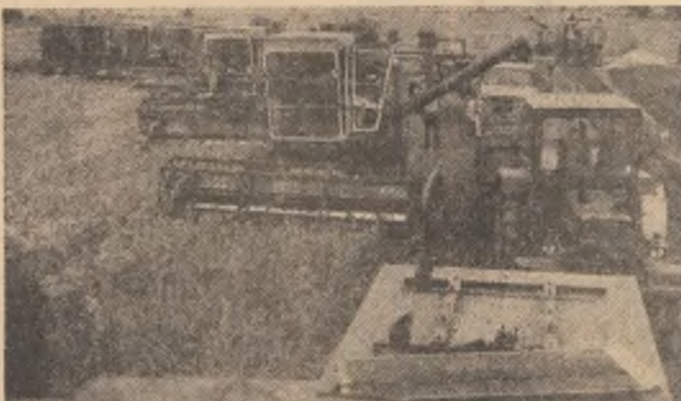
Este de asemenea meritul deosebit al tovarășului Nicolae Ceaușescu de a fi fundamentat teoretic și aplicat practic, în mod creator, adevărurile general-valabile la condițiile concrete ale României, în strînsă concordanță cu realitățile din țara noastră. În acest sens, odată cu Congresul al IX-lea al partidului, au fost aduse o serie de corecții esențiale politicii de industrializare, menite să stabilească o concordanță deplină între necesitățile și posibilitățile economiei noastre, să conducă la o dezvoltare echilibrată, armonioasă a industriei, așîntînt între ramuri cit și în profil teritorial, să confere un rol determinant efortului propriu în susținerea procesului de industrializare, să determine trecerea progresivă de la o dezvoltare extensivă la una intensivă, cu accent pe laturile calitative, de eficiență. Sînt măsuri de importanță deosebită, ale căror roade — așa cum dovedesc datele semnificative publicate în această pagină — n-au întîrziat să apară în planul dezvoltării economice-sociale generale a țării, în planul bunăstării materiale și spirituale a fiecărui dintre noi.

VIRGIL SIMION

SUB SEMNUL DINAMISMULUI, MODERNIZĂRII ȘI EFICIENȚEI

● Intre 1965—1980 producția industrială a sporit de mai bine de 5 ori, s-a triplat venitul național pe locuitor, iar retribuția reală s-a dublat. ● Ca urmare a dezvoltării și modernizării continue a producției materiale, a sporirii eficienței economice în toate sectoarele de activitate, venitul național a crescut într-un ritm superior produsului social. ● Pe această bază a fost posibilă înfăptuirea celui mai substanțial program de creștere a nivelului de trai din toți anii construcției socialiste. ● Intre 1970—1980 productivitatea muncii în industria republicană a crescut de două ori. ● Într-un singur minut, în industrie se creează bunuri materiale în valoare de 2,8 milioane lei, iar într-o oră de 168 milioane lei. ● Calculatoarele și turboagregatele, mineralierele și petrolierele de mare tonaj, numeroase produse ale mecanicii fine, opticii și electrotehnicii, cauciucul sintetic, echipamentul termuclear — iată numai câteva din produsele asimilate și introduse în fabricația curentă în ultimii ani de industria noastră, comparabile prin performanțele lor tehnico-funcționale cu cele mai bune produse similare obținute pe plan mondial. ● În 1982 se vor fabrica 745.000 tone mașini și utilaje tehnologice pentru industrie, 3,5 milioane tone îngrășăminte chimice, 85.000 tractoare, 266.000 tone fire și fibre artificiale și sintetice, 1.292 milioane metri pătrați țesături, 122,4 milioane perechi încălțăminte, ceea ce înseamnă că la aceste produse, comparativ cu 1965, producția va crește de aproape 5 ori la utilaje tehnologice pentru industrie, de 12 ori la îngrășăminte și fire și fibre chimice, de peste 5 ori la tractoare, de 3 ori la țesături și încălțăminte.

Ce a adus industrializarea economiei țării, oamenilor săi

Parcul de tractoare agricole fizice a crescut de la 81.456 buciți, în 1965, la 155.000 buciți în 1981, cel de combine autopropulsate este în prezent de 45.000 buciți față de numai 292 în 1965. În aceeași perioadă, cantitatea de îngrășăminte chimice — substanță activă — a sporit de la 266,4 mii tone, la 1,6 milioane tone.

Dacă în 1965 se fabricau câteva sute de excavatoare, rulouri compresoare și alte utilaje pentru activitate de construcții, astăzi, se produc anual câteva mii de astfel de utilaje. Concomitent s-a dezvoltat corespunzător și producția de materiale de construcții, doar în acest an urmînd să se fabrică de 3 ori mai mult ciment ca în 1965.

În 1981 transporturile de folosință îndelungată au fost dotate cu 129 locomotive Diesel și electrice, 2.993 vagoane de marfă în echivalent 4 oșii, autovehicule și remorci cu o capacitate de 56,3 mii tone, nave maritime cu o capacitate totală de 216.500 tdu. S-au dat în exploatare 340 km linii de cale ferată electrificată.

Puternica dezvoltare industrială a dus la creșterea substanțială a numărului de noi locuri de muncă, îndeosebi în industrie și în ramurile negriștice acestea fiind în principal destinate tinerilor. Semnificativ este faptul că de la un număr de 4.305.000 în 1965 s-a ajuns la un număr mediu al personalului muncitor de 7.340.000 în 1980.

O importantă contribuție are industria la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a învățămîntului, la mai deplină integrare a acestuia cu producția. Numai în acest an se vor da în folosință ale 6.000 noi locuri în atelierele școlare, numeroase laboratoare și săli de clasă, cele mai multe dintre acestea în licee de profil industrial și agrobiotehnic.

A crescut constant producția de bunuri industriale de folosință îndelungată destinate populației. Comparativ cu 1965, cînd se fabricau 323.000 aparate radio, 101.000 televizoare, 125.000 frigider, 75.000 mașini electrice de spălat, 50.592 aspiratoare, în 1980 s-au produs 863.000 aparate radio, 541.000 televizoare, 376.000 frigider, 344.000 mașini de spălat ruje, 145.000 aspiratoare.

Tinerii cresc odată cu mina

Mina Livezile face parte din noul bazin carbonifer al Mehedințului, unde activitatea a început, concomitent, în mai multe locuri, pe Valea Hușniciorii sau la marginile plaiului care se întinde la est de Dealurile Balotet. Prin aceste locuri se construiește, în condiții geologice care permit exploatarea economică, stratele de cărbune din zona Motru, iar lignitul energetic care a început deja să fie scos la lumină va constitui, în anii viitori, sursa de aprovizionare a centralei termoelectrice aflată în construcție la Drăbeta-Turnu Severin. Deocamdată activitatea a desfășurat mai ales oamii I.F.L.G.S.-ului (Întreprinderi de foraje și lucrări geologice speciale București), care croiesc drumurile spre primul strat de cărbune și pregătesc fronturile de lucru pentru mineri. Prima „lucrare” pe care am terminat-o și au predat-o beneficiarului este mina Hușniciora, unde deja s-a conturat „abatujul principesc”, modern, dotat cu complex mecanizat de abatuj de tip CMA-2 fabricat la Filipești de Pădure. Alte două viitoare mine — Prunșor Est și Prunșor Vest — se află în faza finală a pregătirilor, iar cea inclusă astăzi în drumurile noastre reportericești este, deocamdată, cea mai tină, abia implinindu-se un an de la săparea primului metru de galerie. L-am întrebât pe tinărul care ne sesize în întîmpinare — după ce avuseseră loc prezentările (este inginerul Ion Bobocel, șeful sectorului) și căpătîșea câteva elemente despre viitorul mină — ce înseamnă primul an de activitate minieră la Livezile. „Pînă acum — spune nu fără mîndrie interlocutorul nostru — lungimea galeriilor de pregătire și deschideri a ajuns la 800 metri liniari. Atenția este concentrată spre deschiderea stratului I și pregătirea primului abatuj experimental, care va fi denumit, simbolic, abatujul III. Deja la galeria de pregătire s-au săpat mai mult de 120 metri și a început, din plin, săparea preabatujului”. La gura galeriei III îl înțîlnim pe tinărul șef de schimb Constantin Dumangiu, despre care ni se spunea că obține rezultate foarte bune cu schimbul său și pe brigadierul Constantin Bădeiu, un veteran al mineritului, cu 25 de ani de activitate în bazinele carbonifere ale țării.

MIRCEA POSPĂI

Tineretea unei embleme

Cine nu cunoaște de la ce anume s-a plecat cu aproximativ un deceniu în urmă, respectiv de la o modestă întreprindere de reparații auto, nu-și poate explica, firesc, performanțele actuale ale acestei unități hărăzite, reprezentativă pentru industria noastră de construcție de mașini. Este vorba de întreprinderea de tractoare Miercurea-Ciuc. Efectuînd o vizită de lucru în județul Harghita, în primăvara anului 1975, tovarășul Nicolae Ceaușescu a analizat potențialul tehnico-material de asimilare a pieselor de schimb pentru utilajele folosite în exploatarea și prelucrarea lemnului, hotărîndu-se cu acest prilej prelucrarea de la uzina brașoveană a fabricației tractoarelor de 45 CP, pe șenile (S-445, SV-445, S-531). La 9 iunie 1976 era gata primul tractor de Miercurea-Ciuc, scos din secția de montaj de către tinărul muncitor Beze Zoltán, care de cîțiva ani acordă imprevun cu alți tineri muncitori asistență tehnică în R.D. Germană pentru tractoarele românești exportate în această țară.

Sprînjit și stimulat în permanență de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care în 1978 a fost din nou oșpetele întreprinderii, harnicul colectiv al constructorilor de tractoare de la Miercurea-Ciuc a obținut de la an la an succese și performanțe deosebite. Plecînd de la trei tipuri de tractoare pe șenile, în 1976, întreprinderea a ajuns acum, printr-o continuă muncă de concepție și proiectare, să fabrică 14 tipuri. Eforturile colective ale întreprinderii au fost răsplătite, într-un fel, recent, prin medalia de aur obținută la Tîrgul internațional de la Leipzig pentru tractorul SV-445. Dacă socotim că la acest firm din 61 de țări, și că s-au acordat doar 15 medalii de aur, performanța tractorului românesc pe șenile, a realizatorilor lui, este dintre cele mai remarcabile.

Datorită caracteristicilor lor tehnice deosebite, tractoarele românești pe șenile sînt exportate acum în 26 de țări, printre care se numă-

MARIN RADU MOCANU

ră și unele cu tradiții și performanțe în acest sens, precum Italia, S.U.A., Anglia, Franța, Noua Zeelandă ș.a. „Tractorul românesc pe șenile — ne mărturisea tovarășul director Deaky Tibor, cu o satisfacție și mîndrie greu de reținut în câteva cuvinte — este la ora actuală competitiv cu orice produs de acest gen”.

Ținîndu-se seama de nevoile agriculturii noastre, colectiul întreprinderii a proiectat recent, fiind în fazele finale ale fabricației de prototip, tractorul SM-800, de 80 CP, destinat muncitorilor agricoli din zonele muntoase, tractor cu șenile elastice, adaptat la denivelările solului, echipat corespunzător pentru a se putea lucra cu el pe orice vreme. A intrat, de asemenea, în fabricație de serie tractorul SIV-445 destinat muncitorilor viticole, avînd suplețea necesară arăturii printre rîndurile de viță de vie.

Principiul repartizării teritoriale a forțelor de producție, aplicat cu consecvență de conducerea superioară de partid și de stat, de tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, a determinat și aici, la Miercurea-Ciuc, ca-n atîtea alte locuri, nașterea unei industrii constructoare de mașini, în plină ajîmărire, impulsionînd forțele creatoare ale tehnicii și tehnologiilor românești în materie de concepție, proiectare și fabricare a diverse tipuri de tractoare. Disponibil de un colectiv muncitoresc și ingineresc foarte tinăr, și de a conduce de asemenea tinăr, în puterea muncii creatoare, întreprinderea de tractoare din Miercurea-Ciuc, intrată de fapt, de-acum, în competiție cu alte întreprinderi de acest profil din lume, dar mai cu seamă cu sine însăși, este angajată în realizarea la un nivel înaltit meru superior a tuturor indicatorilor de producție și desfacere, avînd de apărut un prestigiu național și internațional cîștigat în toate secțiile, cu aportul tuturor muncitorilor, maștrilor și inginerilor.

Pe ogoare: SECERISUL

Pentru județul Caraș-Severin, zona sud-vestică a teritoriului său este apreciată ca un grătar datorită fertilității mai ridicate a pământului. Producțiile de grâu și orz, dar și de porumb sînt comorabile cu cele realizate în perimetrul cernoziomului. Desigur că, pentru a fi valorificat la maximum acest potențial productiv, tot ceea ce se cere este aplicarea corectă a tehnologiilor agricole adecvate și recoltarea în perioada optimă. Ilustrarea concretă a celor spuse este demonstrată și de faptul că recolta de orz din acest an obținută de C.A.P.-urile și fermele I.A.S. Răcășia din raza de activitate a C.U.A.S.C. Bărlăște a depășite pe cea din anul precedent cu aproximativ 1.000 kg. Direcțarea Intreprinderii, tovarășul Iustina Turnea menționează că umiditatea coborâtă până la 12 la sută a boboalei este un indicator care reclamă urgență și operativitate la stingererea recoltei. Dealtfel, înțelegînd situația, la ferma nr. 5 din Vranu unde cele 470 ha reprezintă mai bine de jumătate din totalul de orz cultivat de către întreprindere, au fost masate nu mai puțin de

CARAȘ SEVERIN: Din lan recolta transportată fără pierderi la bazele de recepție

din mecanizatori deșoinici, printre care tinerii Ioan Adam, Ioan Tera și George Chirșaru, formație prin care contribuie zilnică secerii avansate în ritm accelerat.

Dar din spusele mecanizatorilor, am reținut că sînt probleme cu prelucra la baza de recepție. Ne deplasăm aici. Am fost întâmpinați de delegatul

I.A.S., Simion Negoman, și laborantul Roman Fisiaru. În dialogul purtat fiecare își apără cauza. De exemplu Dumitru Arsenescu mecanizator, a ajuns în bază în seara zilei precedente, la ora 22. Nici măcar nu au fost cîntărite cele două remorci cu orz. Și adoma lui încă 8 remorci. Lipsa unui număr suficient de oameni la descărcat, un motor ars care a scos din funcțiune o gură de descărcare, platforma îngustă din beton constituită din cauza cauze, remediabile care îngreunează activitatea de prelucrare. Măi înregistrăm dintr-un schimb telefonic între directorul I.A.S. și directorul Intreprinderii de Valorificare a Cerealelor, tovarășul

Bontilă, poziția forțe a acestuia din urmă de a nu închiria de la C.F.R. o a treia gură de descărcare, în prezent nefolosită. În sfîrșit, un muncitor în bază ne îndrumă spre raioanele trimise de stația Orșiești pentru transportul cerealelor: podurile sînt pline cu resturi de balast, mine-peli elansate. Pînă aici, ele sînt măturate de lucrătorii bazei, etanșate și se face cu pămînt amestecat cu apă dar toate acestea adunate înseamnă timp în plus pentru cei care au alte răspunderi la seceria. Am notat aceste neajururi fiindcă ne mai despart doar câteva zile pînă la secerișul grîului și este de dorit ca situația existentă să fie grabnic remediată.

La reintorcerea în ferma nr. 5 ne-am întîlnit cu tovarășul Ioan Ciorman, director general al Direcției agricole Caraș-Severin, cărui i-am relatat cele văzute. Prima măsură luată a fost punerea la dispoziția mijloacelor de transport a gurii de descărcare nefolosite în acest scop. Celelalte măsuri urmînd a fi concretizate zilele următoare.

ION DANCEA

Destinele întregului popor, ale tinerei generații la puterea împlinirii celor mai înalte idealuri

(Urmare din pag. 1)

este ferm hotărît ca și în viitor să facă totul pentru împlinirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R., a orientărilor și indicațiilor mult stimulatului nostru prieten și conducător, adăugînd astfel aportul său la mărețele izbîni ale acestor II ani de lumină și fecunde lămuriri și trîmbițe pe care le sunăm în toată țara în măsura scopului național pe care o faurim liber, uniți și demni.

Asa cum am înțeles cu toții, tineri și vîrstnici, români, maghiari, germani și de alte naționalități, de pe întreg cuprinsul patriei din magistrala expunerii a tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara largită a C.C. al P.C.R. din 1-2 iunie a.c., precum și din cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului la col de al doilea Congres al Educației Politice și Culturii. Socialiste mai avem încă mult de făcut, mai trebuie să mai învingem înef greutății, să îndreptăm greșelile și liniștii pentru a spune cu adevărat că ne-am făcut datoria. Or, pentru noi toți în primul rînd pentru tînăra generație, lupta cu inerția și rezistența este un tîlu de mîncare și onorare, este cîștigul nostru de identitate și apartenență comunistă, revoluționară. Nu avem dreptul, ne-a spus-o de atîtea ori

ION VOICU

george mihăiță
IN DIALOGURI CU ȘI FĂRĂ UMOR

„Este adevărat că George Mihăiță se naște dintr-un lișchean cu apă de mare și e crescut de un computer?” Este foarte adevărat, Luminița Frîncu, urmează să fie tovarășul George Mihăiță în dialoguri cu și fără... Ce ne facem însă cu cei care nu știu că aceste cuvinte amintite de tine se referă la personalitatea fundamentală și profesională revoluționară, demersului constructiv, proiectiv către mai mult, mai bine. Exemplul suprem al-1 oferă, ca de fiecare dată, tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul și comunistul care de fiecare dată cînd se află în mijlocul furturilor avuției materiale și spirituale a României socialiste, se interesează mai ales de neajururile de lipsuri, caută împreună cu poporul și pentru popor căile cele mai eficiente și mai judicioase de rezolvare a tuturor problemelor care se ivesc.

Asa, în strale de lumină, locul nostru de muncă ne găsește pe noi toți momentul sărbătoresc al celor 17 ani de la ceasul de istorie care a decis nouă destin al României socialiste. Asa, în strînsă unitate cu întregul popor în jurul partidului, al secretarului său general, genialul etilor al României socialiste, liber și prosper, ne află pe noi, tînăra generație acesti momești solemn, de mîrșă bilanț și glorioasă perspective, așa sîntem noi hotărîți să ne regăsim cu grîul și cu țapta în marea familie socialistă a patriei, ca și în pagina de epopee ce se scrie nu doar sub ochii noștri, ci cu brațul, cu mîntea, cu gîndul, cu vîrele noastre!

În județul Constanța orzul a fost recoltat de pe întreaga suprafață cultivată, iar producția medie aproximativă depășește 4.900 kg la hectar. De două zile a început și recoltatul orzoaicii. Primele care au încheiat recoltatul orzului sînt unitățile agricole din consiliile unice agroindustriale Cernavodă, Băneasa, Ostrov, Negru Vodă, Remus Opreanu. Continuă acum în ritm susținut predarea produselor la fondul de stat și F.N.C. După la fondul de stat a fost predată întreaga cantitate, la F.N.C. procentul livrării este de 65 la sută. Concomitent cu recoltatul se acționează la balotarea pătelor, eliberarea terenurilor de arăturilor și însămînțarea culturilor succesive. Aceste lucrări trebuie accelerate pentru că ba-

lotatul pătelor și eliberarea terenului s-a efectuat pe numai 4% la suprafața prevădită. Dacă în consiliile unice agroindustriale Ostrov, Băneasa, Cernavodă, 23

CONSTANȚA: Mai multă atenție eliberării terenului și semănăturii culturilor succesive

August și Cobadin, procentul la însămînțarea depășește 35 la sută din plan în C.U.A.S.C.-urile Mihail Viteazul, Independența, Adamciși și Albești acesta nu

depășește 10 la sută. Avînd condiții pedoclimatice asemănătoare rezultatele sînt slabă, ceea ce demonstrează că principala cauză a diferențierii

rilor. De aceea, toate forțele mecanice trebuie folosite acum la capacitatea maximă în lucrările care oarbă bun de muncă să se lucreze intens pentru recuperarea restanțelor.

În paralel cu aceste lucrări în unele zone ale județului s-a început recoltarea grîului. Inginerul Traian Mironu, directorul Trustului județean pentru mecanizarea agriculturii, ne spunea că recoltatul orzului a constituit pentru toți mecanizatorii și pentru utilajele un prim test, iar a doua lucrare în toate S.M.A.-urile pentru remedierea defectelor constatate la combine și celelalte utilaje agricole pentru ca recoltarea grîului să se încheie în maximum 10 zile.

ION VOICU

Se apropie admiterea Astăzi DESPRE MUNCA ÎN GEOLOGIE

Geologia — o indelectuare a căutătorilor de comori, căci cum oare am putea numi altfel, în actualul moment de criză mondială, meseria de a scoate la iveală bogățiile inestimabile pe care o constituie gazele, petrolul, cărbunele, trăsăturile intrinseci singurului sursă de energie. O meserie aspră, bărbătească, plină de sacrificii dar și de generozitate prin marile satisfacții morale și materiale ce oferă la o dată de recomandare cu căldură tinerilor care ne-au cerut sfaturi în acest sens, cele două licee cu profil geologic existente în țară. Primul, Liceul industrial din Baia de Aramă (Mehediu), scolarizează în două trepte, prima avînd profilul de mine-geologie (3 clase) și mecanică (2 clase). Treapta a II-a este alcătuită dintr-o clasă profilată pe minerit și o alta care pregătește mecanici motoare cu combustie internă și electricieni de mină. La învățămîntul seral, cei care lucrează deja în domeniu, își pot îmbogăți cunoștințele urmînd cele două trepte ale liceului. Nu au fost uitați nici cei care doresc să se înscrie la școala profesională. Aceasta funcționează cu două profile: mineri și mecanici motoare cu combustie internă. Durata de pregătire este de un an și jumătate, cursuri de zi. Baza materială a liceului din Baia de Aramă poate concura cu cea a oricărui liceu de elită prin clasele, laboratoarele și cabinetele sale moderne, prin cîmîrul nou construit, ce numără 150 locuri, prin cantina cu o capacitate de 200 persoane. Biblioteca liceului pune la dispoziția elevilor 14.000 volume reprezentînd literatura de specialitate și beletristică. Un cuvînt de apreciere merită

GABRIELA HUREZEAN

CRONICA FILMULUI Fascinația spectacolului popular

Cu întrecere verii în drepturile ei depline, premierile cinematografice își adaptează ritmul și profilul sezonului de distracție a publicului. De această dată, fiind vorba de Trandafirul galben calitatea spectacolului cinematografic marchează un demers dorit parțial în acest film. Filmul începe prin a face demonstrația forței punerii lui, și continuă oarecum tîrînd în acțiunile de cutie, urelîndu-și obisnuitul moment expozițional. În original, filmul se naște din activitatea celor două personaje preluate din Drumul oaselor, Agatha, spioana jucată de Marga Barbu, și Mărgelatu. Cum acțiunile se mută în

de a le conferi funcția relevantă în dramaturgie. Filmul are și o distribuție pe măsura aventurilor. Cu Marga Barbu și Florin Piersic, interesele imposibile de uitate, și Anetei și respectiv al lui Santocai, orice film se transformă în succes de public și de casă. Garanția principală a acestei situații ferice o constituie scenariul lui Eugen Barbu și al coscenaristului Nicolae-Paul Mihail. Un actor de film remarcabil este Paul Panduru, nici în rolul lui Martocea, garda personală a Agathe Săltăneanu. Remarcam cu vreme în urmă debutul ca director de imagine al lui Liviu Pojoni. Operatorul îndreptătește speranțele noastre din Trandafirul galben o nouă probă de virtuozitate de lipsă de „moturi”, de înțelegere a funcționalității imaginii de accentuare a poeziei plastice, ori dimpotrivă de neutralizare a oricărui efect poeziant. În citirea „îndurii”, un profil al unui personaj feminin, un contraponjeu, alături de Marga Barbu, care încă nu s-a lucrat cu destulă atenție, mai cu seamă în punerea în cadru a chipurilor umane. De asemenea „tura” de floarea soarelui și acupulatul semintelor de către formidabilul Mărgelatu devin inoportune într-o anumită clipă. Mai puțin scilicitor de decît altădată, ne-a apărut Ioana Pavelescu, deși în două-trei cadre simbolice și vîndute de suspiecții pe citiva păzitori ai ordinii domneste. Ritmurile alerte ale filmului, asemenea momentelor mai calme sînt comentate cu discreție de muzica lui George Grigoriu.

Trandafirul galben este un film bun în limitele genului popular pe care îl respectă fără pedanterie, un spectacol a cărui idee politică se impune odată cu povestea, iar nu orin dialog și comentariu adiacent. În aceasta trebuie să vedem în primul rînd meritul autorilor.

IOAN LAZAR

„Trandafirul galben”

Producție a Casei de filme Cinci. Scenariul: Eugen Barbu, Nicolae Paul Mihail. Decorurile: art. Dodu Bălășoiu. Muzica: George Grigoriu. Imaginea: Liviu Pojoni. Reghia: Doru Năstase. Cu: Florin Piersic, Marga Barbu, Ion Dichiseanu, Ioana Pavelescu, George Motol, Traian Stănescu, Paul Panduru, Mihai Mereuță, Vistrian Roman, Dinu Ianculescu, Ion Marinescu, Constantin Codrescu, Cseh Szaboica.

străinătate va trebui să-i urmăm pe cei doi în misiunea lor secretă, de ambele părți. Fiecare se bucură de aproape a unei „garda” personale și unui „ajutor”. Pe neașteptate farmazoană o insolentă un tip patibular, priceput nu mai încape în sîmbul acesta. De lucruri murdare în vreme ce, de partea Mărgelatului, sînt oameni devotați. În inimă că părăsirea ideilor ard moartea și pe faza cărora răbdarea și suferința au depus aureola unor martiri anonimi. Ei sînt interpretați de George Motol, actor ce conferă misionarului pus în serviciul luptătorilor revoluționari un aer de devotație sinceră — și respectiv de Ion Dichiseanu, marinar mult iscusit la a-1 „citi” pe misteriosul Mărgelatu.

După mai multe scenete

• PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET

În călătoriile dvs. la munte sau la mare, un prieten nedespărțit

RADIORECEPTORUL PORTABIL

Radioreceptoarele portabile intrinsec toate calitățile pentru a fi utile în casă, dar mai ales în călătoriile dvs. la munte sau la mare.

Iată câteva caracteristici tehnice: selectivitate, sensibilitate, claritate, greutate redusă, alimentare economică la baterii sau la rețeaua electrică.

Magazinele de specialitate ale comerțului de stat vă oferă și citeva tipuri noi de radioreceptoare portabile, răspunzînd tuturor preferințelor:

GAMMA — un aparat miniatural de buzunar — 1 gamă de unde (medii), greutate — 260 g., alimentare la baterii, preț 345 lei.

SOLO — 100 — tot un aparat miniatural de buzunar cu 2 game de unde — medii și lungi — preț 375 lei.

DERBY — cu 2 game de unde — medii și lungi, greutate 450 g. cu baterie — preț 445 lei.

LIBA — aparat nou pentru autorismul, cu 3 game de undă — lungi, medii, scurte, stabilitate în funcționare, putere la ieșire 3 W, tensiune de alimentare 12 V, preț 1.330 lei (cu antenă).

CENTRUL DE FIZICĂ TEHNICĂ — IAȘI

scote la concurs, conform Decretului 689/1973, următoarele posturi:

- 2 cercetători științifici principal gr. II, în specialitatea: Fizica materialelor magnetice și aliaje magnetice.
- 1 cercetător științific principal gr. III, în specialitatea: Fizica materialelor magnetice, materiale și dispozitive magnetice.
- 1 cercetător științific, în specialitatea: Fizica materialelor magnetice și aplicații tehnologice;
- 1 inginer tehnolog principal gr. III, în specialitatea: Proiectare mecanică.
- 2 ingineri tehnologi, în specialitatea: Proiectare mecanică.

Odată cu sosirea sezonului estival, noile modele de confecții se află în magazinele și raioanele specializate ale comerțului de stat.

De remarcat linia sport a modelelor expuse, în pas cu tendințele actualei mode.

Nu întîrziati!

Alegeți chiar acum noutățile expuse!

